

Riktlinjer

om den metod som ska användas av resolutionsmyndigheten för att fastställa värderingen av kontrakt innan de sägs upp enligt artikel 29.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter

Innehållsförteckning

I.	Tillämpningsområde	3
II.	Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
III.	Syfte	6
IV.	Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter	7
	Riktlinjernas status.....	7
	Rapporteringskrav	7
V.	Riktlinjer gällande värderingsmetod.....	8
	Riktlinje 1: Värderingsprocess.....	8
	Riktlinje 2: Tillämpningsområde	8
	Riktlinje 3: Värdering enligt den centrala motpartens regler och arrangemang.....	8
	Riktlinje 4: Beslut att avstå från den centrala motpartens regler och arrangemang	9
	Riktlinje 5: Värdering med hjälp av alternativa metoder och källor för prissättning	10
	Riktlinje 6: Krav på att lämna information	10
	Riktlinje 7: Resolutionsmyndighetens bedömning	11

I. Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer gäller för resolutionsmyndigheter.

Tillämpningsområde

2. Dessa riktlinjer innehåller närmare uppgifter om den metod som ska användas av resolutionsmyndigheten för att fastställa värderingen av kontrakt innan de sägs upp i enlighet med artikel 29.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Ikraftträdande

3. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det datum då de offentliggjorts på Esmas webbplats på EU:s officiella språk.

II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

Hänvisningar till lagstiftning

Emir	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ¹
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ²
Förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ³
Tekniska tillsynsstandarder 152/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om kapitalkrav för centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013)
Tekniska tillsynsstandarder 153/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013)

Förkortningar

<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>ESFS</i>	Europeiska systemet för finansiell tillsyn
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

² EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

³ EUT L 22, 22.1.2021, s. 1–102.

EU Europeiska unionen

Kommissionen Europeiska kommissionen

Definitioner

4. Om inte annat anges har de termer som används i denna slutliga rapport samma betydelse som i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, Emir och de delegerade förordningarna (EU) nr 152/2013 och (EU) nr 153/2013.

III. Syfte

5. Dessa riktlinjer grundar sig på artikel 29.7 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter. Syftet med dessa riktlinjer är att främja konvergens i tillsyns- och resolutionspraxis gällande den metod som resolutionsmyndigheter använder för fastställande av den värdering av kontrakt som sker innan de sägs upp i enlighet med artikel 29.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.
6. Riktlinjerna har särskilt som målsättning att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionspraxis gällande denna värderingsmetod. För detta ändamål omfattar riktlinjerna 1, 2, 3 respektive 5 värderingsprocessen, dess omfattning, värderingen enligt den centrala motpartens regler och arrangemang vilken bör övervägas i första hand, och därefter värderingen med hjälp av alternativa metoder och källor för prissättning om det anses nödvändigt.
7. Vidare, med tanke på behovet av att tillhandahålla vägledning för beslut om att den centrala motpartens regler och arrangemang inte ska användas, kravet på att den centrala motparten ska lämna information till resolutionsmyndigheten respektive resolutionsmyndighetens beredskap med avseende på utförandet av sin bedömning för att säkerställa en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig resolutionspraxis i samband med denna metod, utvidgas tillämpningsområdet för de slutliga riktlinjerna utöver det tillämpningsområde som fastställs i artikel 29.7 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter. Esma har således beslutat att utfärda riktlinjerna 4, 6 och 7 i enlighet med artikel 16.1 i Esmaförordningen, enligt vilken Esma får utfärda riktlinjer i syfte att upprätta en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten.

IV. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

8. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter (dvs. de resolutionsmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter) med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
9. De behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer bör följa dem genom att införliva desamma i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsyns- och resolutionsramar, beroende på vad som är lämpligast.

Rapporteringskrav

10. Inom två månader efter det datum då riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk ska behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer meddela Esma om de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna.
11. Om riktlinjerna inte följs ska behöriga myndigheter också inom två månader efter det datum då riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma om skälen till varför de inte följer riktlinjerna.
12. En meddelandemall finns att tillgå på Esmas webbplats. Så snart mallen har fyllts i ska den översändas till Esma.

V. Riktlinjer gällande värderingsmetod

Riktlinje 1: Värderingsprocess

1. Resolutionsmyndigheten bör kräva att den centrala motpart som står under resolution värderar varje kontrakt som ska sägas upp. Värdet på varje kontrakt bör beräknas som ett uppsägningsbelopp som täcker de förluster eller vinster som den centrala motparten ska betala eller inkassera för att återspegla den aktuella exponering som avtalsvillkoren indikerar med utgångspunkt i ett uppsägningspris som fastställts för detta ändamål.
2. I enlighet med artikel 29.7 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter ska resolutionsmyndigheten fastställa uppsägningspriset för varje kontrakt som ska sägas upp enligt artikel 29 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter i enlighet med dessa riktlinjer. Ett enda uppsägningspris bör fastställas per kontrakt och användas som uppsägningspris för alla positioner avseende samma kontrakt som sägs upp.
3. Uppsägningspriset för kontraktet bör fastställas som ett rättvist marknadspris återspeglade den ekonomiska motsvarigheten till alla materiella villkor i det uppsagda kontraktet och parternas optionsrättigheter med avseende på detta kontrakt.

Riktlinje 2: Tillämpningsområde

1. Vid tillämpningen av dessa riktlinjer bör ett kontrakt som, i enlighet med artikel 29 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, ska värderas innan uppsägning enligt verktyget för fördelning av positioner vara ett utestående kontrakt som clearas av den centrala motparten.

Riktlinje 3: Värdering enligt den centrala motpartens regler och arrangemang

1. Den metod som resolutionsmyndigheten ska använda sig av för att fastställa den värdering som avses i artikel 29.3 a i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter bör ta hänsyn till den värderingsmetod som anges i den centrala motpartens egna regler och arrangemang. Värderingen bör i möjligaste mån baseras på ett rättvist marknadspris fastställt med utgångspunkt i den centrala motpartens egna regler och arrangemang, såvida inte resolutionsmyndigheten anser det vara nödvändigt att använda en annan lämplig prissättningsmetod.
2. När resolutionsmyndigheten använder den centrala motpartens egna regler och arrangemang för att värdera ett kontrakt enligt artikel 29 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter kan resolutionsmyndigheten överväga att samråda med följande:
 - a) Riskkommittén hos den centrala motpart som står under resolution.

- b) Personer eller kommittéer som fått i uppdrag av den centrala motpart som står under resolution att delta i resolutionsförvaltningsprocessen.

Riktlinje 4: Beslut att avstå från den centrala motpartens regler och arrangemang

1. Resolutionsmyndigheten kan, när den konstaterar att det pris som erhålls med den centrala motpartens metod inte utgör ett rättvist marknadspris som lämpar sig för uppsägning av kontrakt enligt artikel 29 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, anse det vara nödvändigt att använda en alternativ prissättningsmetod för fastställande av detta pris.
2. Esma har identifierat följande principer som resolutionsmyndigheten skulle kunna använda sig av vid bedömningen av den värdering som skett med hjälp av centrala motparters egna regler och arrangemang:
 - a) Uppsägningspriset bör återspegla de marknadsvillkor som råder på en dag och vid en tidpunkt som ligger så nära som möjligt dagen och tidpunkten för uppsägning av kontrakten.
 - b) Ett rättvist marknadspris bör förstås som ett pris som skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer på dagen och tidpunkten för uppsägning av kontrakten.
 - c) När flera kontrakt sägs upp på grundval av gemensamma eller nära relaterade riskfaktorer bör respektive priser i möjligaste mån ta hänsyn till det ekonomiska förhållandet mellan de olika kontrakten under de rådande marknadsförhållandena.
 - d) När värderingen baserar sig på ett marknadspris bör priset såväl återspegla all tillgänglig information vid tidpunkten för uppsägningen, som vara resultatet av offerter eller transaktioner som speglar intressena hos en diversifierad grupp av köpare och säljare på en likvid marknad.
 - e) När värderingen görs på basis av modellerade priser bör modellen i möjligaste mån valideras av en kvalificerad part för att säkerställa att den med noggrannhet alstrar lämpliga priser, emedan alla de indataparametrar representerande marknadspriser som används för att beräkna de modellerade priserna också bör bedömas mot bakgrund av övervägandena i denna riktlinje.
 - f) Fastställandet av uppsägningspriset bör inte användas som ett verktyg för att fördela den centrala motpartens kostnader till clearingmedlemmar, såsom fördelning av kostnaderna från en clearingmedlems obestånd till clearingmedlemmar som inte är på obestånd.

Riktlinje 5: Värdering med hjälp av alternativa metoder och källor för prissättning

1. När resolutionsmyndigheten inte anser det vara lämpligt att tillämpa den centrala motpartens egna regler och arrangemang bör den fastställa värderingen genom att använda följande alternativa prissättningsmetoder i nedan angiven ordning och informera den centrala motparten om detta:
 - a) När andra centrala motparter clearar samma kontrakt, stängningspriser vid dagens slut eller avvecklingspriser för ett sådant kontrakt såsom dessa fastställts av de berörda centrala motparterna, med vederbörlig hänsyn till eventuella grunder mellan centrala motparter för att säkerställa ett rättvist marknadspris.
 - b) När samma kontrakt handlas på en handelsplats som inte clearas av den centrala motparten, medelvärdet mellan det köp- och säljpris som gäller för ett sådant kontrakt.
 - c) Priser som tillhandahålls av tredje parter, såsom observerbara marknadspriser eller offerter från marknadsgaranter så länge som dessa representerar ett rättvist marknadspris.
 - d) Ett teoretiskt pris som beräknas av en oberoende värderingsman för att återspegla ett rättvist marknadspris för det uppsagda kontraktet.
 - e) En kombination av två eller fler av de metoder som anges i punkterna a–d som skulle säkerställa ett rättvist marknadspris.
2. Resolutionsmyndigheten bör förklara sitt val när den beslutar att använda en viss alternativ prissättningsmetod.
3. Resolutionsmyndigheten bör beakta de principer som anges i riktlinje 4 punkt 2.

Riktlinje 6: Krav på att lämna information

1. Resolutionsmyndigheten bör av den centrala motpart som står under resolution efterfråga att den tillhandahåller den information som behövs, tillsammans med alla relevanta handlingar, uppgifter eller motiveringar som behövs för att bedöma värdet på det kontrakt som tillhandahållits av den centrala motparten. Resolutionsmyndigheten bör fastställa en tidsfrist för den centrala motparten för inlämning av informationen för detta ändamål.
2. Resolutionsmyndigheten bör efterfråga av den centrala motparten att den tillhandahåller informationen enligt punkt 1 innan den beslutar att säga upp kontrakt, i syfte att beakta de potentiella konsekvenserna av att helt eller delvis säga upp clearade kontrakt, underbygga beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta och om de verktygen för fördelning av förluster och positioner tillämpas, underbygga beslutet om omfattningen av de förluster som ska tillämpas mot de berörda

borgenärernas fordringar, utestående skyldigheter eller positioner i förhållande till den centrala motparten och om graden och nödvändigheten av infordran av medel vid resolution. Resolutionsmyndigheten kan fastställa en tidsfrist för den centrala motparten för inlämning av informationen för detta ändamål.

Riktlinje 7: Resolutionsmyndighetens bedömning

1. Resolutionsmyndigheten bör utarbeta och inneha de arrangemang som krävs för att i god tid kunna inhämta och bedöma den information som behövs för att fastställa värderingsmetoden innan uppsägning.
2. Resolutionsmyndigheten bör ha tillförlitlig tillgång till information som kan behöva inhämtas från den centrala motparten och från andra källor än den centrala motparten.
3. Resolutionsmyndigheten bör också ha tillgång till de beräknings- och analysverktyg som krävs för att snabbt kunna analysera den erhållna informationen och besluta om den lämpliga värderingsmetoden.
4. Resolutionsmyndigheten bör, som en del av resolutionsplaneringen, göra en bedömning av den centrala motpartens egna regler och arrangemang samt söka identifiera begränsningar med avseende på värderingen innan kontrakten sägs upp.